

CRC doda Ci pewności, część 5

To już ostatni odcinek kursu. Jak się przekonamy cały trud związany z przedzieraniem się przez meandry wiedzy, o której nie można powiedzieć żeby była „lekkostrawna“, bardzo się teraz przyda. Procedury obliczeniowe wydają się prostsze niż można by początkowo przypuszczać. Potwierdzają to zamieszczone przykłady.

W poprzednim odcinku mieliśmy okazję prześledzić program napisany w języku C, realizujący parametryczną metodę obliczania CRC. Wszystko wyglądało dość poważnie. Sama procedura obliczająca CRC może być - przy wprowadzeniu pewnych założeń wstępnych - znacznie uproszczona. Oczywiście usprawiedliwieniem dla poprzednich rozważań był zamiar stworzenia programu uniwersalnego. Tym razem zdecydujemy się na jedną (konkretną) wersję metody: normalną albo odwróconą. Jeśli przyjmiemy metodę normalną, będzie to odpowiadało nadaniu zmiennym *refin* i *refot* wartości FALSE. Dla metody odwróconej obydwie zmienne mają wartość TRUE. Założenia takie pozwalają zrezygnować z powyższych zmiennych kosztem napisania dwóch niezależnych procedur. Nasz generator będzie zaszyty w tablicy. Pozostałe parametry: INIT i XOROT mogą być zdefiniowane jako makra. Procedura 32-bitowa, normalna będzie więc wyglądała

jak na list. 3, odwrócona zaś jest przedstawiona na list. 4.

Generowanie tablic wykorzystywanych w opisywanych algorytmach (LookUp Table)

My tu sobie gadu-gadu, rozpatrujemy różne warianty, raz coś skomplikujemy, raz coś uprościmy, a tym czasem nie mamy najważniejszego elementu naszego programu, czyli tablic służących do obliczeń. Tablice takie mogą być obliczane w biegu przez funkcję *cm_tab*, mogą być też obliczane wstępnie i wstawiane do kodu programu pisanego w języku C. Zwróćmy uwagę na to, że w każdym przypadku będą one zależały jedynie od parametrów POLY oraz REFIN (i REFOUT). Uściślając: jeśli zdecydujemy się na konkretną metodę, to będziemy mogli wygenerować jedynie odpowiednią wersję tablicy (normalną lub odwróconą). Na list. 5 przedstawiono pro-

gram generowania 16- lub 32-bitowej tablicy CRC (CRC LookUp Table).

Krótkie podsumowanie poznanych metod

Jako uzupełnienie dotychczasowych przykładów na list. 6 i 7 prezentujemy (w wersji oryginalnej) jeszcze dwie wersje gotowych procedur służących do obliczeń CRC. W tym momencie właściwie możemy uznać, że dobrnęliśmy do końca kursu. Zaczynaliśmy od metod najprostszych, wykorzystujących niemal naturalne przełożenie teorii na język programowania, by w kolejnych krokach coraz bardziej je komplikować. Nie była to jednak sztuka dla sztuki. Zamierzeniem było uzyskanie jak największej wydajności algorytmów, a więc i szybkości działania końcowych programów. Doszliśmy do wniosku, że najlepsze rezultaty osiągniemy metodami tablicowymi. Ich wadą jest niestety zajmowanie sporej części pamięci programu. Wyboru należy dokonywać w zależności od potrzeb i możliwości w konkretnych przypadkach.

Metod sprawdzania poprawności transmisji obliczających CRC nie będziemy zapewne stosować w prostych aplikacjach, w których ewentualna utrata danych nie będzie stanowiła wielkiego problemu. Decyzja o rezygnacji będzie tym bardziej zasadna, jeśli będziemy mieli do czynienia

List. 3. Procedura normalna obliczania CRC

```
unsigned long crc_normal ();
unsigned long crc_normal (blk_adr,blk_len)
unsigned char *blk_adr;
unsigned long blk_len;
{
  unsigned long crc = INIT;
  while (blk_len--)
    crc = crctable[(crc>>24) ^ *blk_adr++] & 0xFFFL ^ (crc << 8);
  return crc ^ XOROT;
}
```

List. 4. Procedura odwrócona obliczania CRC

```
unsigned long crc_reflected ();
unsigned long crc_reflected (blk_adr,blk_len)
unsigned char *blk_adr;
unsigned long blk_len;
{
  unsigned long crc = INIT_REFLECTED;
  while (blk_len--)
    crc = crctable[(crc ^ *blk_adr++) & 0xFFFL ^ (crc >> 8)];
  return crc ^ XOROT;
}
```


